

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/23/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013201419
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013201419.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobkyne B. Q., bytom Q. XXX, Q., právne zastúpenej JUDr. Adamom Puškárom, advokátom, so sídlom Karpatská 5, Bratislava, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor štátnych sociálnych dávok, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOSSD/BEZ/2013/9146 zo dňa 16. mája 2013, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/188/2013-48 zo dňa 06. mája 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/188/2013-69 zo dňa 24. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/188/2013-48 zo dňa 06. mája 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/188/2013-69 zo dňa 24. novembra 2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOSSD/BEZ/2013/9146 zo dňa 16. mája 2013 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/188/2013-48 zo dňa 06.05.2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/188/2013-69 zo dňa 24.11.2015 zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOSSD/BEZ/2013/9146 zo dňa 16.05.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Úseku sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec č. PK2/RŠSD/SOC/2013/12996-002 zo dňa 13.02.2013 v spojení s listom č. PK2/RŠSD/SOC/2013/12996 zo dňa 17.04.2013. Týmto prvostupňovým správnym rozhodnutím Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec odňal žalobkyni rodičovský príspevok od 01.12.2011 v sume 190,10 eur.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v článku 11 ods. 1 nariadenia č. 987/2009 sú stanovené kritériá pre spôsob určenia bydliska účastníka konania a v danom prípade nevznikol rozdiel v

stanoviskách inštitúcií členských štátov o určení bydliska osoby, na ktorú sa uplatňuje základné nariadenie, pretože Y. inštitúcia (Ministerstvo práce a sociálneho zabezpečenia) oznámila, že príslušná inštitúcia v Y. rodinné dávky otcovi maloletého dieťaťa neposkytla z dôvodu, že nespĺňa podmienky podľa právnych predpisov Y.. Nesúhlasil tiež so žalobkyňou, že skutkový stav nebol v správnom konaní dostatočne zistený. Z vyhlásenia o bydlisku a ďalších podaní žalobkyne, nachádzajúcich sa v administratívnom spise, podľa názoru krajského súdu nevyplýva, že by jej skutočným úmyslom bolo zotrvať v SR. Sama uviedla, že do Y. odcestovala z dôvodu, aby zabezpečila kontakt otca s ich spoločnými maloletými deťmi. Naopak, krajský súd za nepreukázané považoval tvrdenie žalobkyne, že do Y. chodí len na návštevy a na Slovensku je každé dva až tri mesiace. Z administratívneho spisu vyplynulo, že od januára do decembra 2012 sa žalobkyňa nezdržiavala na území SR, o čom napríklad svedčí skutočnosť, že zásielky adresované jej do vlastných rúk preberala jej matka na to žalobkyňou splnomocnená. Taktiež z informácie všeobecného lekára pre deti a dorast zo dňa 14.03.2012 krajskému súdu vyplynulo, že žalobkyňa a jej maloleté deti žijú v Y., kde sú povinne očkované a navštevujú tam aj detskú lekárku. Obdobný záver vyvodil aj zo správy materskej školy zo dňa 15.04.2013. Nestotožnil sa ani s námietkou žalobkyne, že rozhodnutie napadnuté žalobou je nezákonné pre jeho nepreskúmateľnosť (nedostatok dôvodov). Z administratívneho spisu zistil, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí s námietkami žalobkyne vysporiadal. Odvolacie námietky žalobkyne sú v napadnutom rozhodnutí podrobne opísané, žalovaný sa nimi zaoberal a v rozhodnutí sa s nimi i zrozumiteľne a preskúmateľne vysporiadal. Uvedol, že po narodení ďalšieho dieťaťa v rodine žalobkyne vznikol dôvod na nové posúdenie podmienok nároku na výplatu rodičovského príspevku a preto správny orgán posúdil, kde je od 01.12.2011 centrum záujmov žalobkyne a jej maloletého syna, pričom tento je odvodzovaný od nároku oboch rodičov detí na základe ich pracovnej činnosti (teda príslušnosti k právnym predpisom podľa štátu, do ktorého systému sociálneho zabezpečenia prispievajú) a aj od bydliska detí. Posudzovaná je situácia celej rodiny a kritériá pre nárok na rodinné dávky, preto v tejto súvislosti je skúmané aj centrum záujmu rodiny. V zmysle definície bydliska podľa nariadenia č. 883/2004 (trvalý pobyt je iba štatistický údaj) je podstatné, kde rodičia s deťmi žijú - kde majú napr. deti detského lekára, u ktorého absolvujú pravidelné prehliadky, kde deti navštevujú školu a podobne. Zo spisovej dokumentácie krajskému súdu vyplynulo, že lekárska starostlivosť o deti bola vykonávaná v Y., nebola hradená zdravotnou poisťovňou v SR, ale túto uhrádzal v Y. otec maloletých detí. Maloletý syn žalobkyne navštívil detskú lekárku od 01.12.2011 jedenkrát v roku 2012 a jedenkrát v roku 2013, pričom povinné očkovanie absolvoval v Y.. Krajský súd preto vyhodnotil, že bydlisko detí, teda miesto, kde obe maloleté deti žijú, je v Y., a tento členský štát je v zmysle čl. 11 nariadenia č. 883/2004 príslušný na výplatu rodinných dávok. Súhlasil so žalovaným, že žalobkyňa nevykonáva zárobkovú činnosť v Y., ale ani v SR, v Y. má žalobkyňa spolu s maloletými deťmi tiež bydlisko. Dodal, že na základe celkového posúdenia všetkých dostupných informácií žalovaný správne dospel k záveru, že centrum záujmov rodiny žalobkyne je v Y., ktoré je štátom jej bydliska. Z uvedeného dôvodu je Y. jedinou príslušnou krajinou na výplatu rodinných dávok a SR od narodenia ďalšieho dieťaťa tohto obdobia už nie je kompetentným štátom na výplatu rodičovského príspevku.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že celé nariadenie č. 987/2009 je založené na spolupráci inštitúcií členských štátov, čo v jej prípade vôbec nebolo dodržané. Správne orgány tu porušili predpisy komunitárneho práva, ktoré majú podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Uvedenú skutočnosť namietala aj v rámci správneho konania proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, avšak s touto námietkou sa žalovaný vôbec nevysporiadal, a preto je rozhodnutie žalovaného v tejto časti nepreskúmateľné. V rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného je len odkaz, že k týmto námietkam platiteľ zaujal stanovisko v liste číslo PK2/RŠSD/SOC/2013/12996 z 19. apríla 2013, ako aj v rozhodnutí číslo AA/2012/09989-NSVOSSD z 13. júna 2012 a tiež v rozhodnutí číslo AA/2012/17014-SSVOSSD z 8. novembra 2012. Pričom podotkla, že jej nebol doručený žiadny list číslo PK2/RŠSD/SOC/2013/12996 z 19. apríla 2013, iba list číslo PK2/RŠSD/SOC/2013/12996 z 17. apríla 2013, ktorý je len opravou prvostupňového rozhodnutia a neobsahuje vysporiadanie sa s námietkami, čo platí aj o odôvodneniach predchádzajúcich rozhodnutí žalovaného, lebo neobsahujú adekvátne vysporiadanie sa s námietkami, že správne orgány nepostupovali v spolupráci s gréckymi inštitúciami. Krajský súd sa vyjadril len vo vzťahu k otcovi dieťaťa, ku ktorému ani nebola sporná príslušná inštitúcia, ani jeho bydlisko. Ona

namietala, že nebol dostatočne posúdený jej rodinný stav, jej rodinné väzby, neposúdili bytovú situáciu nielen na Slovensku, ale aj v mieste návštevy - v Y., jej povinné zdravotné poistenie platené na Slovensku, platenie poplatku za odpad na Slovensku, jej úmysel trvalo zdržiavať sa na Slovensku. Namietala, že jej rodinné väzby ako aj centrum záujmov sa viažu na Slovensko a v Y. je len na návšteve, aby zabezpečila kontakt dieťaťa s otcom, ktorý je vážne chorý, a preto nemôže cestovať na Slovensko. Uviedla, že keď sa bola informovať na inštitúcii v Y., nikto sa tam s ňou nebavil, a odbavili ju tak, že je v Y. na návšteve. V zmysle čl. 11 nariadenia č. 987/2009 by mali potom príslušné inštitúcie Slovenska a Y. po vzájomnej dohode určiť centrum záujmov na základe všetkých dostupných informácií súvisiacich s príslušnými skutočnosťami. Ak by nedospeli tieto inštitúcie k dohode, na určenie miesta bydliska žalobkyne by bol rozhodujúci úmysel (čl. 11 ods. 2 nariadenia č. 987/2009). V tomto smere postupovali správne orgány v rozpore s nariadením, lebo s Y. inštitúciou vôbec nespolupracovali a neurčili centrum záujmov spoločne s ňou, čím presúvajú povinnosti na žalobkyňu. Jej prítomnosť v Y. nemohli správne orgány bez ďalšieho považovať za trvalú a stabilnú bez skúmania aj otázky reálneho bydliska v Y.. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžso/18/2011 z 20.03.2012 mal tiež žalovaný osvedčiť zhodu názorov na bydlisko žalobkyne v zmysle čl. 11 ods. 1 nariadenia č. 987/2009 s príslušnou inštitúciou druhého členského štátu. Nedodržaním postupu podľa nariadenia teda slovenské príslušné inštitúcie spôsobili situáciu, že nedostane rodičovský príspevok ako štátnu sociálnu dávku ani na Slovensku a ani v Y., lebo Y. inštitúcie vyhodnocujú jej pobyt v Y. len ako návštevu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nárok žalobkyne je odvodzovaný od nároku oboch rodičov detí na základe výkonu ich pracovnej činnosti (a teda príslušnosti k právnym predpisom podľa štátu, do ktorého systému sociálneho zabezpečenia prispievajú) a od bydliska detí. Posudzovaná je situácia celej rodiny, a kritérií pre posudzovanie nároku na rodinné dávky je viac ako pri príspevkových dávkach sociálneho zabezpečenia, pri ktorých sa určuje uplatniteľná legislatíva len na jednotlivca, a viac je aj rozhodujúcich skutočností s priamym vplyvom na nárok na rodinné dávky v zmysle príslušných národných legislatív. Preto v tejto súvislosti uvedené nariadenia skúmajú aj centrum záujmu rodiny, teda aj rodinných príslušníkov. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že bydlisko podľa článku 1 písm. j) nariadenia č. 883/2004 znamená miesto, kde osoba zvyčajne býva. Bydlisko teda nemusí byť zhodné s trvalým pobytom. Podstatné je, kde rodičia s deťmi žijú, kde majú deti detského lekára, u ktorého absolvujú pravidelné prehliadky atď. Uviedol, že v správnom konaní o. i. zistil z listu praktického lekára, že maloleté deti žalobkyne navštívili ambulanciu detského lekára v SR v období od 01.12.2011 do vydania napadnutého rozhodnutia (15.05.2013) dvakrát, z toho raz v roku 2012 a raz v roku 2013 a tiež to, že povinné očkovania detí absolvovali v Y.. Zo spisovej dokumentácie tiež žalovanému vyplynulo, že lekárska starostlivosť o deti bola vykonávaná v Y. a nebola hrazená zdravotnou poisťovňou v SR, ale podľa vlastného vyjadrenia žalobkyne, uvedenom v úradnom zázname zo dňa 03.01.2013 ju v Y. uhrádzal otec maloletých detí. Vyhodnotil, že v napadnutom rozhodnutí z celkového posúdenia všetkých dostupných informácií riadne preukázal, že centrum záujmov rodiny žalobkyne je v Y., ktoré je štátom jej bydliska. Z uvedeného dôvodu je Y. jedinou príslušnou krajinou na výplatu rodinných dávok. SR nie je kompetentným štátom na výplatu rodičovského príspevku. Listy pre žalobkyňu preberala jej splnomocnená zástupkyňa, matka V. Q., čo žalovaný aj riadne preukázal doloženými doručenkami. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci 4Sžso/18/2011, žalovaný uviedol, že v prípade predmetného rozsudku sa jednalo o priznanie podpory v nezamestnanosti v situácii, keď žalobca pracoval v členskom štáte a jeho úmyslom bolo zabezpečiť si stabilné bývanie v SR. Svoj úmysel aj zdokladoval kúpnu nehnuteľnosť, čím preukázal väzby na SR. Avšak žalobkyňa len verbálne prejavovala úmysel bývať v SR, avšak v správnom konaní bolo zistené a preukázané, že reálne kroky viedli k jej bývaniu práve v Y.. Žiadal preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. V doplnujúcom vyjadrení zo dňa 18.09.2015 žalovaný uviedol, že v zmysle čl. 11 ods. 3 písm. e) nariadenia č. 883/2004 otec maloletého podlieha z dôvodu zamestnania legislatíve Y. a v zmysle čl. 11 ods. 3 písm. e) nariadenia č. 883/2004 podlieha legislatíve Y. aj žalobkyňa z dôvodu bydliska. Keďže Grécko je jedinou príslušnou inštitúciou, ktorá v tomto prípade zodpovedá za poskytovanie dávok, čl. 7 nariadenia č. 883/2004 sa na prípad žalobkyne nevzťahuje.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“). Podľa § 492 ods. 2 S. s. p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku

začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa čl. 1 písm. j) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej len „základné nariadenie“) „bydlisko“ znamená miesto, kde osoba zvyčajne býva.

Podľa čl. 11 (1) základného nariadenia osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s touto hlavou.

Podľa čl. 11 (3) základného nariadenia s výhradou článkov 12 až 16: a) osoba vykonávajúca činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte podlieha právnym predpisom tohto členského štátu; e) ktorákoľvek iná osoba, na ktorú sa písm. a) až d) nevzťahujú, podlieha právnym predpisom členského štátu bydliska bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia tohto nariadenia zaručujúce tejto osobe dávky podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov.

Podľa čl. 76 (6) základného nariadenia v prípade ťažkostí pri výklade alebo uplatňovaní tohto nariadenia, ktoré by mohlo ohroziť práva osoby, na ktorú sa vzťahuje, inštitúcia príslušného členského štátu alebo členského štátu bydliska danej osoby kontaktuje inštitúciu (inštitúcie) daného členského štátu (členských štátov). Ak sa nemôže nájsť riešenie v rámci primeranej doby, dané osoby môžu prizvať správnu komisiu, aby zasiahla.

Podľa bodu 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej len „vykonávacie nariadenie“), aby sa určila príslušná inštitúcia, t. j. inštitúcia, ktorej právne predpisy sa uplatňujú alebo ktorá má povinnosť vyplácať určité dávky, musia objektívnu situáciu poistenca a jeho rodinných príslušníkov preskúmať inštitúcie viac ako jedného členského štátu. Aby sa zabezpečila ochrana dotknutej osoby počas obdobia nevyhnutného na komunikáciu medzi inštitúciami, je potrebné zaručiť jej predbežné zaradenie do systému sociálneho zabezpečenia.

Podľa bodu 11 vykonávacieho nariadenia členské štáty by mali spolupracovať pri určovaní miesta bydliska osôb, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie a nariadenie (ES) č. 883/2004, a v prípade sporu by sa mali posudzovať všetky dôležité kritériá, aby sa vec vyriešila. Tieto môžu zahŕňať kritériá uvedené v príslušnom článku tohto nariadenia.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Úseku sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec č. PK2/RŠSD/SOC/201312996-002 zo dňa 13.02.2013, ktorým tento žalobkyňa od 01.12.2011 odňal rodičovský príspevok pri starostlivosti o dieťa - B. P. F., nar. XX.XX.XXXX v sume 190,10 eur. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodnutím č. 9132/2009-ŠSD/2 zo dňa 16.04.2012 odňal oprávnenej osobe rodičovský príspevok na dieťa F. B. P., nar. XX.XX.XXXX nakoľko si podala dňa 20.12.2011 žiadosť o rodičovský príspevok na dcéru F. J., nar. XX.XX.XXXX. Z dôvodu, že dňa 20.12.2011 obdržal od oprávnenej osoby úradne preložený rodný list dieťaťa J. F., nar. XX.XX.XXXX vznikol dôvod na prešetrenie, či oprávnená osoba naďalej spĺňa podmienky nároku na výplatu rodičovského príspevku. V preskúmanom rozhodnutí odvolací správny orgán uviedol, že platiteľ vyplácal rodičovský príspevok pri starostlivosti o dieťa do troch rokov veku na syna B. P. F., nar. XX.XX.XXXX.

Počas administratívneho konania správny orgán zistil, že žalobkyňa je slobodná, posledný pracovný pomer v Slovenskej republike ukončila dňa 24.03.2006. Trvalý pobyt má žalobkyňa a rovnako jej dve maloleté deti hlásené na Slovensku v rodinnom dome u matky žalobkyne V. Q., kde majú podľa jej vyjadrení zariadenú izbu, v ktorej bývajú počas návštev na Slovensku. Na Slovensku žalobkyňa nevlasťní

žiadnu nehnuteľnosť. Dcéra žalobkyne sa narodila dňa 11.09.2011 v Y.. Otec maloletých detí žije v Y., kde je samostatne zárobkovo činnou osobou. Žalobkyňa ako adresu bydliska v inom členskom štáte od roku 2009 uviedla adresu bydliska otca detí. Podľa jej vyjadrení sa zdržiava v Y., aby zabezpečila kontakt detí s otcom. Žalobkyňa počas konania uviedla, že na Slovensku sa s deťmi zdržiava každé dva až tri mesiace, čo sa podľa správneho orgánu nepodarilo preukázať. Detská lekárka syna žalobkyne v liste zo dňa 14.03.2012 uviedla, že maloletý B. F. žije trvale v Y., povinné očkovanie má absolvované v Y., matka so synom príde do detskej poradne, keď sú na Slovensku. V období od 01.12.2011 do 06.02.2013 navštívili detskú lekárku dvakrát (14.05.2012 a 03.01.2013). Vo vyhlásení o bydlisku žalobkyňa uviedla, že obe maloleté deti majú detskú lekárku na Slovensku aj v Y.. Žalobkyňa v konaní predložila potvrdenie materskej školy, že maloletý syn žalobkyne je prijatý do ich zariadenia. Na výzvu odvolacieho správneho orgánu materská škola dňa 15.04.2013 oznámila, že maloletý bude navštevovať materskú školu len od 27.05.2013 do 01.06.2013.

Na žalobkyňu sa vzťahuje ustanovenie čl. 11 (3) písm. e) základného nariadenia podľa ktorého s výhradou článkov 12 až 16 ktorákolvek iná osoba, na ktorú sa písm. a) až d) nevzťahujú, podlieha právnym predpisom členského štátu bydliska bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia tohto nariadenia zaručujúce tejto osobe dávky podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov. Bolo preto potrebné vyhodnotiť, kde sa nachádza miesto bydliska žalobkyne. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že pri vyhodnocovaní bydliska za účelom rozhodnutia o nároku na poskytnutie rodinnej dávky je posudzovaná situácia celej rodiny a skúmané centrum záujmov celej rodiny.

Krajský súd vyslovil názor, že z podaní žalobkyne a šetrení správneho orgánu nevyplýva, že by skutočným úmyslom žalobkyne bolo trvalo sa zdržiavať v Slovenskej republike, tvrdenie žalobkyne, že do Y. chodí len na návštevy a na Slovensku je každé dva až tri mesiace, nebolo preukázané, počas roka 2012 bola preukázaná len jedna návšteva žalobkyne na Slovensku dňa 14.05.2012 a následne až na prelome rokov 2012 a 2013. Zásielky adresované žalobkyni do vlastných rúk preberala počas konania jej matka na to žalobkyňou splnomocnená.

Bod č. 10 úvodných ustanovení vykonávacieho nariadenia však hovorí, že aby sa určila príslušná inštitúcia, t. j. inštitúcia, ktorej právne predpisy sa uplatňujú alebo ktorá má povinnosť vyplácať určité dávky, musia objektívnu situáciu poistenca a jeho rodinných príslušníkov preskúmať inštitúcie viac ako jedného členského štátu. Podľa bodu 11 vykonávacieho nariadenia členské štáty by mali spolupracovať pri určovaní miesta bydliska osôb, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie a nariadenie (ES) č. 883/2004, a v prípade sporu by sa mali posudzovať všetky dôležité kritériá, aby sa vec vyriešila. Tieto môžu zahŕňať kritériá uvedené v príslušnom článku tohto nariadenia.

Je potrebné prisvedčiť žalobkyni, že z obsahu spisu nevyplýva žiadna dohoda medzi príslušnými inštitúciami Slovenskej republiky a Y. ohľadom určenia bydliska rodiny žalobkyne.

Žalovaný od roku 2009 vyplácal rodičovský príspevok na syna žalobkyne. Za bydlisko žalobkyne a jej rodiny teda považoval Slovensko. Ak po narodení dcéry žalobkyne videl správny orgán dôvod na odňatie rodičovského príspevku z dôvodu zmeny bydliska, bolo jeho povinnosťou kontaktovať príslušnú inštitúciu v Y. za účelom jednoznačného zistenia príslušnej krajiny. V zmysle vykonávacieho nariadenia totiž nestačí vylúčenie Slovenska ako krajiny bydliska žalobkyne a jej rodiny. Je potrebné jednoznačne zistiť, či rodina žalobkyne má bydlisko v Y., a teda v spolupráci s príslušnou gréckou inštitúciou určiť, či je Y. príslušné na vyplácanie rodičovských dávok. Musí existovať istota, že bydlisko rodiny žalobkyne je v Y..

Žalovaný nemôže žalobkyňu vystaviť situácii, že oba do úvahy prichádzajúce štáty budú považovať za príslušný členský štát na poskytnutie rodičovských dávok druhú stranu a bez vzájomnej spolupráce a komunikácie každý z nich jednoznačne určí za príslušný iný štát (bydliska) a žalobkyňa zostane bez dávok.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta prvá v

spojení s § 250j ods. 2 písm. c) O. s. p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 a 2 O. s. p. Úspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal, nakoľko si ich nevyčísľila v lehote troch dní od vyhlásenia rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.